

2026.02.08.

Köszöntés: (Zsid 3,15) Mert amikor ezt mondja az Írás: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket...”

Olvasmány Lk 8,1-15 Ezután városról városra és faluról falura járt, és hirdette az Isten országának evangéliumát. Vele volt a tizenkettő **2 és néhány asszony, akiket gonosz lelkektől szabadított meg, és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveztek, akiből hét ördög ment ki, **3** Johanna, Kúzának, Heródes egyik főemberének felesége, és Zsuzsanna, de sok más asszony is, akik vagyonukból támogatták őket.**

4 Amikor pedig nagy sokaság gyűlt össze, és városról városra sokan csatlakoztak hozzá, egy példázatot mondott nekik:

5 Kiment a magvető vetni. Vetés közben némely mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak. **6** Némelyik a köves helyre esett, és alighogy kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet. **7** Némelyik a tövisek közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövisek is, megfojtották.

8 Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott. Amikor ezeket elmondta, így kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja!

9 Megkérdezték tőle a tanítványai, hogy mit jelent ez a példázat.

10 Ő ezt mondta: Nektek megadatott, hogy ismerjétek az Isten országának titkait, de a többieknek példázatokban adatik, hogy akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek. [Ézs 6,9-10](#)

11 A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje.

12 Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek.

13 Akiknél a köves helyre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elbuknak.

14 A tövisek közé esett mag: ezek azok, akik hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják őket, és nem érlelnek termést.

15 A jó földbe esett mag: ezek pedig azok, akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.

Alapige: Ez 2,1-3,3 Ezt mondta nekem: Emberfia, állj a lábadra, beszélni akarok veled! [ApCsel 14,10; 26,16](#)

2 Miközben beszélt, lélek áradt belém, talpra állított, én pedig hallottam, hogy beszél hozzám.

3 Ezt mondta nekem: Emberfia, elküldelek téged Izráel fiaihoz, a lázadó néphez, amely fellázadt ellenem. Hűtlenek voltak hozzám ők is, őseik is egészen a mai napig.

4 A makacs és konok szívű fiakhoz küldelek. Mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr!...

5 Akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele – hiszen engedetlen nép ez –, majd megtudják, hogy próféta volt közöttük.

6 Te pedig, emberfia, ne félj tőlük, beszédüktől se félj! Ha csalán és tövis szurkál is téged, ha skorpiók közt ülsz is, akkor se félj beszédüktől, ne rettegj tőlük, hiszen engedetlen nép ez. [Jer 1,8](#)

7 Hirdesd nekik az én igéimet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele; hiszen engedetlen nép ez!

8 Te pedig, emberfia, hallgasd meg, amit mondok neked! Ne légy engedetlen, mint ez az engedetlen nép! Nyisd ki a szád, és edd meg, amit adok neked! [Jel 10,9](#)

9 Láttam, hogy egy kéz nyúlt felém, és egy irattekercs volt benne. [Jel 5,1](#)

10 Kiterítette előttem, és az tele volt írva mindkét oldalán. Siratóéneket, sóhaj meg jajszó volt ráírva.

Ezt mondta nekem: Emberfia, edd meg, amit itt találsz! Edd meg ezt a tekercset, azután menj, és szólj Izráel házához! [Zsolt 119,103; Jel 10,9-10](#)

2 Kinyitottam a számat, ő pedig megetette velem azt a tekercset.

3 Ezt mondta nekem: Emberfia, rakd tele a hasadat, töltsd meg a gyomrod ezzel a tekerccsel, amelyet adok neked! Meg is ettem, és olyan édes volt a számban, mint a méz.

Kedves Testvérek!

Amennyire én a felsőőrieket, meg úgy általában az őrieket ismerem, azt látom, hogy szeretünk nyíltan fogalmazni, egyenesen, de azért hajlamosak vagyunk jó humorral és néha átvitt értelemben is beszélni. Hasonlatokkal, képekkel.

S ez azért fontos mert az életben vannak dolgok, amiket könnyebben megértünk ilyen módon. Egy kép által. Éppen ezért olyan jó a színház, vagy akár egy mozi is. S talán ezért van nagy sikere az Olvasókör amatőr színjátszó csapatának is.

Mert néha egy kép többet mond minden szónál. Vagy akár egy képes beszéd mélyebbre megy, jobban megérint minket.

Ezékiel sok képet használ. Meg úgy általában a prófétai könyvek a Bibliában.

A mostani szakaszunkban azt látjuk, hogy Ezékiel és a nép között egy feszültség van. Mert a nép elfordult Istentől és lázad ellene. Mint oly sokszor az Ószövetségben, úgy itt is a hűtlenség kerül elő.

Érdekes kérdés ez, mert Isten és a népe kapcsolatát sokszor hasonlítjuk olyan emberi kapcsolatokhoz, amelyekben a hűség meghatározó szerepet tölt be.

Nem egyszerű feladat. Tegnap a magyar bálon mondta egy hölgy, hogy ők már 33 éve házasok a férjével, úgyhogy ő már megérdemelne egy béke Nobeldíjat.

Ami persze humoros, de jól mutatja, hogy egy kapcsolatban mennyi munka van benne. S ez az Istennel való kapcsolatra is igaz.

S az Ószövetség korszakában sok különböző vallások voltak, amelyekkel konfliktusa volt Isten prófétáinak, meg a bírácoknak, meg sok más embernek is. S nemcsak a konfliktusokról, hanem hűségről is szó van ezekben a helyzetekben.

Ilyen értelemben beszél hűtlenségről a szakasz. S ezért Ezékiel feladata nem egyszerű. Mennie kell s beszélnie a néphez akkor is, hogyha az nem hallgat rá.

De mielőtt még ehhez fogna, először neki kell valamit megennie és megemésztenie, ami pedig keserű. Egy irattekercs, siratóénekek és jajszó.

Erős kép. Meg kell enni, meg kell rágni a keserút, a siratóéneket és a jajszót is.

Kedves Testvérek az elmúlt három héten mindig volt legalább egy temetésünk. Elöttem vannak az arcok, az emberek, a beszélgetések. S persze az ember próbál hálás lenni az életért, ami adatott, de azért ott a keserűség. A halál fájdalma.

S vannak betegek a kórházban, vannak bennünk is biztos olyan keserűségek, gyötrelmek, tüskék, amelyeket nehéz lenyelni, vagy nehéz volt lenyelni.

Itt Ezékielnél viszont arról olvasunk, hogy amikor megette azután édessé lett a tekercs. Mint a méz.

A keserűségből lehet édesség. Változhat az íze annak amit meg kell együnk, és emésszünk. Változhat. Jobb lehet.

Itt a leírásban ez nagyon gyorsan történik. De ez egy kép. Képes beszéd.

S amikor mi értelmezzük és olvassuk ezt, akkor talán feljönnek a saját keserűségeink, amelyeket aztán megemésztettünk, amelyek után aztán tudunk édeset is érezni.

Ezekhez általában kellett és kell idő. S a gyász folyamatáról, a feldolgozásról nagyon sok szakember írt és kutatott. Vannak elméletek és modellek, hogy milyen szakaszai vannak a gyásznak, míg mások felhívják a figyelmet arra, hogy nagyon különböző reakcióink vannak a kultúránktól és az elvesztetthez fűződő viszonyunktól függően.¹

S erről vannak könyvek, folyóiratok, értekezések, képzések. Akárhogyan is, ez egy folyamat. Nem megy hirtelen egyről a kettőre.

De talán lehetnek benne olyan pillanatok, mint amit most itt Ezékiel leír, hogy valami átalakul. A keserűségből lehet öröm.

¹ <https://singer.hu/a-normal-gyasz-folyamata/> 2026.02.06.

Akár itt a gyülekezetben is. Közösségben, szeretetben, a másik ember felé fordulásban Isten által.

Hiszen a nagy parancsolat is arra hív, hogy Istent is szeressük, de a másikat a felebarátot is. Akkor is hogyha ez azzal jár, hogy valami kellemetlent valami nehezett kell elmondanunk valakinek.

Hiszen Ezékiel feladata is kellemetlen. Talán nekünk is volt már olyan élethelyzetünk, hogy valami ilyen szerepünk volt. Hogy így kellett jeleznünk valamit, irányt mutatnunk, vagy segítenünk a másikon.

De aztán átalakult a keserűség és valami származott belőle, ami öröm lett.

S akarva akaratlanul gondolhatunk itt Jézus Kirsztus kereszthalálára, ami minden csak nem kellemes. Egy borzasztó kivégzési mód.

De aztán mi származik belőle: feltámadás, öröm, örök élet reménysége, s a mai napig sokaknak vigasztalás. Talán azoknak is, akik nem olyan régen álltak meg a koporsó mellett.

Keserűből édes, átalakulás, transzformáció. Nekünk is lehet ebben részünk, s bízunk benne, hogy Isten ad lehetőséget gyógyulásra, feldolgozásra, teljes életre. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd